

ДІЛО

Видав: Видавниця Спілка „Діло“.

Потреба самокритики.

Пишуть нам зі Львова:

Справа обов'язків наших катехитів і духовенства взагалі, яку порушені на зборах УПТ, і в статті п. М. К. в „Ділі“, викликана в декого нездоволене, а то й негодоване. Де-ж, мовляв, під теперішнім прикрум пору можна робити закиди частині нашого громадянства! На се буде час по війні. Тіпер, як загрівав один патріот на зборах УПТ, в згоді возьмімо ся до праці і т. д. Кличі сі нам знані, але вони так само нікого не загріють до праці, як і пися: „Мир вам братя...“

Але належало би застосовити ся, чи дійсно годить ся нам тепер вказувати на своїх внутрішніх „прогрішенах“, чи закривати свої промахи та провини фіговим листом, щоби ніхто чужий, а то й наш загал, про них не довідав ся. Відповідаючи на се питання, мусимо поставити собі ще інше питання: чи і як масно приготувати ся до національного життя по заключенню миру? Нема сумніву, що—чи ми вийдемо на війні добре чи зло, все таки по війні нас жде по-ве жите. Або воно буде пласти повним руслом, або, не дай Боже, буде слезити ся — в кождій разі в те жите внесеться стілько нових вартостей, нового досвіду, викинеться романтизм з політики, жите опреться на реальні основи, що воно мусить відновити ся бодай в частині. Коли жите має розвивати ся, а не марніти Й нідіти, то воно мусить спертися на основах, коли яке не хові, то хоч відновлені. А тими основами в житті с людьми, які тягар національної праці на собі дівнюють — отже які творять жите. Ті люди мусять бодати в частині обновити ся, освідомити собі і понехати ті промахи, які приносять школу шому народові. Шо нас губить, ми в частині вже пізнали, особливо в часі війни, та й дальше віднамо ще ліпше. Пізнання проявів хоробри, лічимо Й, хоч би і радикально в себе самих у загалу. Жите, оперте на нездорових основах мусить в часом зникнути. Виметімо отже сміте зі своєї хати, зоки в Й пороги вступить нове. А при тім очищуванню себе пам'ятаймо, що на першій місці стоять національні

справи, а приватні що йно на дальнім місці. Не будемо закривати прогріхи супроти народу якогось добродія тому, що він наш сват чи брат, але будемо Його бичувати сором publico, бо він шкодить народній справі. Одно з найбільших лих у нашім народному життю є оцінювати роботу громадян зі становища наших приватних відносин. Тимчасом нашим клічем мусить бути: *Salus rei publicae suprema lex esto.* Отже для добра загалу, для ратування народної справи не закриваймо своїх гріхів, але поки час без гніву Й злоби, строго предметово осуджуймо і критикуйте своє дотеперішне громадське жите та стараймо ся Його справити на новий шлях. Без річевої критики жите не удержанить ся.

Зміни в російськім кабінеті.

Заява ин. Голіцина. — Уступлене гр. Ігнатієв.

Лондонський „Daily Mail“ — як доносить „N. Zürcher Zig“ — приносить з Петрограду отсюю відомість:

Під час розмови з представниками преси третього дня по іменуванню президент російських міністрів кн. Голіцин сказав: Тільки передчора вечером в 6. год, одержав я урядову відомість про моє іменування. Я ще не установив ніякої політичної програми. Зрештою можу собі її скласти аж після того, як основно переїду до мій уряд. Я рішуче ся працювати в агоді в Думою. Не бачу причини, чому відложені Думи має бути продовжені. Стою на тім, що вона айшла ся в реченні, який був першіною означений, себто 25. січня. Що до війни, то скажу тільки, що й треба вести далі, аж до повної побіди.

З приводу уступлення російського міністра просвіти гр. Ігнатієв містить „N. Zürcher Zig“ передовиця такого вмісту:

Коли уступлене недавно іменованого президента міністрів Трепова зустріли з байдужністю, а навіть з вдоволенем, то міністер просвіти Ігнатієв, який уступив рівночасно, має за собою симпатії всіх тих, кому залежить на культурі, на „бути чи не бути“ цивілізованої Росії.

ви, не пізнавши їх, не пізнали столиці. І вам прийде тоді велика охота говорити в „правдивими“ Французами, пізнати, що вони думають і що вони живуть. Так ось ви, ведені отсім міркованем, старти-метесь вйті якось в нутро французького живла, а бодай якось зблизити ся до него.

Але тут власне вачнуть ся для вас гіркі досвіди. Ось ви сидите в якім публічним льо-кали, скажім, в якій кофейні, при бульварі і вас зашківантим, про що говорять люди, що сидять при столиках недалеко від вас.

Вслухуєте ся через хвилину і переконуєте ся, що вони, о скілько взагалі говорять по французьки, калічать французьку мову так, як і ви. Се не Французи, а так само, як і ви, чужинці. Пробуєте, о скільки маєте нагоду, поблакати з властителем чи зарядчиком льо-калю І, на диво, переконуєте ся, що він Німець, який літ доперша кілька тому приїхав з Берліна і робить в Парижі інтерес.

Ви йдете куди-ніде ще і тут повторяється ся подібна історія. І вам робить ся досадно і ніжко. Маєте вражені, що Французи нарочно поховали ся перед приїздом твою.

Велике розчарування зробив мені з цього погляду також торжественний обід свята Жанни д'Арк, на якій я а горі вже тішився, думаючи, що при тій нагоді почую, як Французи спілюють свої національні ім'я, послухаю, як

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. поверх
Контакт пошт. швидк. 26.726
Адреса тел. „Діло—Львів“
Число телефону 261
Рукописи
редакції не повертають.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	270 К.
місцево	270 К.
чвертьрічно	8—
піврічно	16—
відірічно	32—
у Львові (без доставки):	
місцево	240 К.
чвертьрічно	7—
піврічно	14—
відірічно	28—
За заміну адреси платить ся 50 К.	

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятістота, двошість тиска 40, в 10 лініях 40, в описі 80, в 10 лініях 80, в загальні 100, в 10 лініях 100.
Некрологи за окремою загальною.
Одна проміжна копія у Львові 10 с.
на прозінні 12 с.

Начальний редактор: д-р Василь Панайло.

Марсилеза.

Вирівок із паризьких споминів.

(Дальше).

Не стану розповідати, якот я ужив тактичні, щоби виявляти ся з хосі задачі. Досить, що за четверть години ми всі сиділи вже в кіні і дивилися на богомазі, що рухалися на білій заслоні! Та мене вони зовсім не бавили. Погоджайте, що ви поїхали у далекий світ з охотою побачити щось для вас нове, незвичайне, і що ви, найшовши там, заблудили у кіно. Подивитеся на висвітлювані образи і зараз прийде вам до голови рефлексія, — що зовсім ті самі образи ви будете моти, коли схочете, за місяць, два, бачити в якім-небудь провінційському місті Галичини. Розважованс обхочить вас тоді і буде вам на душі якось ніякovo і глупо.

Та не думайте, що такі почування будуть вас мучити доперва тоді, коли случай заведе вас до кіна. В Парижі прийде ся вам ковати ті почування доволі часто. Як ви по приїзді наявитеся ся доволі на музеї, церкви, вистави та на руках у вулицях і віднічните опісля від утоми із всіх перших вражень, то тоді пробудить ся в вас охота пізнати Париж ще з іншого боку. Кожде місто має душу свою, а вам власне захочеть ся тоді пізнати душу Парижа. Відчуєте, що коли-би ви звідти наїхали на всі без виніку „особливості“ французької столиці, а також церкви і музеї, а також ріжні театри, кабарети і святочники, то — коли ви тільки ти вспіли осягнути в Парижі — ви не маєте внутрішнього права квазити, що ви пізнати Його. Во все те не вичерпає ще Його душі. Серце Парижа останеть все Його життє, і то життє французі, а

зувчити марсилеза, коли вона пливє з розшинених патріотичним настроєм грудні сині французької землі. Тимчасом довелось мені побачити лише великанський похід людей, що йшли головними вулицями міста в хорошим порядку — німі. Не співали нічого, бо, як говорено пізнати, були побоювані, що не всі скочуть сівачити саме, і що з цего міг-би виніти закодот патріотичного свята. А мені все здавалося, що коли я дивився на сей величезний глухий похід, що йшов в нім Французи мовчать тому, бо не хотіть віддавати своїх почувань на видовище чужинців. Може, подумаете ви тоді, в душах правдивих Парижан скривається ся якася журна, що каже ім стороннім від блескоголового виру життя, яким ошоломлюється приїздний чужинець?

Зачинаєте тоді дивити ся на Париж інакшим оком і стаєте відшукувати в житті Парижа риси, які нераз-то не звертали вашої уваги. Серед блесків і пишності зачинаєте добавувати зловішні знаки розладу і знищіння; відчуєте, що де шум життя найголосніший, там і слова: „тештеся ти!“ гомонять найайзайніші. Догадаєтеся ся, що власне правдивий Француз бачить і розуміє ті знаки і що душа Його не може скинути їх зі своєї тямки. А хоч не знаєте ще правдивих Французів, то вони через се становуть для вас якимися слизькими і рідинами. Симпатію вашу стануть притягати до себе тоді більше чим пишні паризькі бульвари з хорошими будівлями і віднічними, ті вузкі, покручені старі і позури трохи вулички, що пролягають до бульварів, за постарілими, почернілими домами. Вони стануть для вас символом того другого, утасненого Парижа, що, почин візитів прочуті, з острівом глядить в будничність.

(Конець виїзду.)

Стефан Валев.

ли найкож зовсім позбавлені. Він облекшив вступ до університетів Жидам, допустив докторів чужих університетів (в більшій частині також Жидів, які мусили шукати науки за границею) до державних інститутів, як також ускривив їх для медиків, щоби армія мала запевнену медичну поміч; також допущено деяких жілівських учених до докторантів. Він отворив знову брами університетів для жінок, яких його попередники Шварц і Каско були усунути з університетів. Іншате не тільки вернув жінкам право на освіту, але отверто сказав, що відновлене Росії по війні можливе тільки при співучасти жінки, поставлені що-до освіти на рівні з муциною.

Окремі діла оставил собі Ігнатієв, але воно були добродійством для держави. Шо правда, довершував він їх заради поводи в кесміло Й иколи не спромігся на рішучість супроти своїх товаришів, які кірка поперечеркали його рахунки. Тому міг він вдоволити тільки найуміркованіші вимоги і взагалі може не надавати ся на відносини, які переживає тепер Росія і які вимагають боєвих натур. Але особисто він чесно відносився до своїх обов'язків і в своєму правдані руководився любовию до свого краю і горячим бажанням визволити його з кайдан темноти. Шо Ігнатієв уступив, се не є несподіванкою. Радше дивно було, що він мимо немависті реакціонерів всієї маси продржив ся в уряді.

В заклик з ценою характеристикою правління гр. Ігнатієва в ціркському дневнику пригадаємо його так само дуже несмілу й умірковану заяву в користь української школи, за що зараз напослідки були на нього реакційні і поступово обрусселі.

Італійці бояться австро-угорської офензиви.

"Neue Zürcher Zeitung" доносить: В передовіш з дня 11. с. м. містить *"Secolo"* уваги з приводу звісток про нову австро-угорську офензиву проти Італії, які появili ся в деяких італійських газетах. *"Secolo"* не вважає такої офензиви неможливу і вважає нові завдання міністерства війни проти них, що старажуться не біти на фронт, за добрий знак, що компетентні круги поважно оцінюють положене.

Про силу Австро-Угорщини пише *"Secolo"*: Не вважаючи на виступ про некорисне внутрішнє політичне положення Австрії, про недостачу резервів і спричинену блоюкою недостачу важких предметів, Австро-Угорщина має силу, щоби при помочі Німеччини підняти нову офензиву. Коли не вчисляти кількох полків і деяких дезертирів, виказала Австро-Угорщина під час війни несподівану військову сильну, так що навіть по пораженнях в Галичині прийшла вона при німецькій помочі швидко до себе. Словом, Австро-Угорщина хоч втомлена і зравана, має силу далі воювати, і тому оптимізм, який наступає по кождій конференції антанту, може мати злі наслідки.

З огляду на се — пише *"Secolo"* — воєнна рада в Римі, вироблюючи програму спільнії праці, мусила в першій мірі перевести такий по-діл сил, який кожному союзникові запевнив біконче потрібні матеріальні засоби для певної оборони його фронту. Аж по такім запевненню можна вибрати плани офензиви. Шо від сим думає газета, видно в її дальших виводів, що вона каже, що Італія мусить мати змогу ставити чоло кождій можливості, навіть великій австро-угорській офензиві, підкріпіти при німецькій помочі. В інтересі Італії і в інтересі всіх союзників лежить, щоби безпечностю італійського фронту не оставляла ніяких бажань. Коли поняття союза означає солідарність і розділ сил відповідно до потреб спільнного оборони, то кождій проблемі дефензиви треба рішати як перший елемент плянованого будучого одноцільного вкладу сил. Таке дефензивне значення має також підприємство, яке має за щіль відповідними способами використати сподіваний напад неприятеля.

В заклик з сими виводами газети треба згадати й заяву перед конференцією в Римі, що розділ сил антанту не значить вислання італійських резервів на інші фронти, але може означати також противіння можливості.

Сі уваги — кінчично кореспондент *"Neue Zürcher Zeitung"* — можна пояснити двоюко: Або конференція антанту в Римі не дала в результаті дефінітивного, всім союзникам призначеного посвітного плану, як сього сподівались публично оголосити, — або сі уваги мають за щіль закрити перед неприятелем дійсні наміри антанту.

Торговельна війна між Норвегією і Англією.

Між Великою Британією і Норвегією ведеться від півтора місяця торговельна війна. Про воєнні події і проблеми тої війни дов-

дуться широкий загал доволі мало. В перших дінях січня заборонило англійське правительство вивозити вугіль з Англії до Норвегії, який для Норвегії необхідно потрібний. Урядова англійськаnota оправдувалася ту заборону непропильностями, яких допустила ся Норвегія, не виконавши як слід умов, заключених між обома правителствами. Однак в дійсності не сталося нічого такого, що могло би стати оправданням строго англійського заарядження. Більше правдолюбічні є здогад норвезької преси, а саме, що Англія бажає при помочі такого на- тиску одержати для своєї розпорядимости частину норвезької флоти. Англія є в тім прикім положено, що вона тільки тоді вспіє застосовити своїх союзників засобами поживи і вуглем, коли нейтральна пароплавба виповнить прогалини, спричинені англійської флотою німецькими підводними човнами. Та знова супроти установлення максимальної тарифі перевозової на довіз вугла до Італії виростає небезпека, що нейтральні власті пароходів не скотять більше з огляду на розмірно малий дохід займати ся морськими доставами для держав антанту. Здається, що такі случаї вже були і за борона вивозу вугла з Англії представлялась би як проба приневолити норвезькі кораблі, щоби вони підйомалися пароплавами для англійських інтересів. Коли вони так спроваді, то зрозумілою стає мовчанка норвезького правительства, бо коли вони згодилися переробити достави на норвезьких пароходах для держав антанту, то се мало би страшні наслідки для норвезької торговлі з огляду на безпощадну війну підводними човнами, що її веде Німеччина. Тоді Німеччина могла би зробити закид Норвегії, що вона віддала свої кораблі до розпорядимости неприятеля та вела би безпощадну боротьбу підводними суднами проти норвезької пароплавби.

Договір між Німеччиною і Туреччиною.

БЕРЛІН (Вольф). Дня 11. с. м. в уряді загорянських справ повноважніків німецької і турецької держав підписали ряд умов в справі управильнення правних відносин міжнародних між тими обома державами.

З Греції.

ЛОНДОН (Тбк). Бюро Райтера доносить з Атен: В урядових кругах грецьких зачувати, що приклонники Венізельоса заняли острів Капіро.

ПАРИЖ (Тбк). Аг. Алас доносить з Атен що мирна частина населення радісно приняла вістку про приятие ультимату грецьким правителством. Правителство почало перевозити грецькі війска на Пельопонес.

З'їзд парламентарних президій.

БУДАПЕШТ (Тбк). На вчерашньому засіданні угорської палати послів представитель заявив, що по думці ініціативи президента німецького парламенту відбудеться дія 19. с. м. в Будапешті зід парламентарних президій осередніх держав.

Вибір польського маршалка коронного.

ВАРШАВА (Тбк). Після отворення польської Ради держави вибрано коронним маршалком Вацлава Немойовського, а його заступником проф. Мікуловського Поморського.

Знесено компетенції начального вожда в політичній адміністрації.

Як ми донесли вчера, появився цісарський розпорядок з 9. с. м., який зносить давніші цісарські розпорядки про переношення компетенції політичної адміністрації на начального вожда.

Доказом справи представляється ся так: З початком війни появився цісарський розпорядок з 25. липня 1914., який уповажив найвищого команданта оруженої сили в Боснії Герцеговині і Далматії в рамках компетенції політичного шефа краю віддавати зарадження і прикази і вимушувати виконувані їх. Таким чином політичного шефа краю з цією політичною адміністрацією підчинено найвищому командинству. Дія з 1. липня 1914. появився ся та-

кий сам цісарський розпорядок що-до Галичини Й Буковини і деяких політичних повітів Шлеської Моравії. Коли ж вибухла війна з Італією, цісарський розпорядок з 23. мая 1915. надав таку саму компетенцію найвищому командинству ввернених проти Італії оружених сил на краї Тироль, Форарльберг, Зальцбург, Стирія, Каринтія, чином з виміком Долині і Горішної Австрії, Чехії і деяких повітів Шлеска Й Моравії політичну адміністрацію в цій державі підчинено військові власти.

Сей стан власне знесено наведеним ци- вітупні цісарським розпорядком з 9. с. м. Крім політична власть «тепер знова залежна виключно від міністерств, які конституційно відповідають за ведене політичної адміністрації».

Воздушні боротьби над онолицею Радивилом.

Російське звідомлене з 13. січня.

В околиці Риги, на південні від озера Балтії Німці застакували наше військо в густих місах, але їх відпартро. Неприятельська ескадра, зложена з 13 літаків, обкіндула менше більше 40 бомбами дворець і місцевість Радивилів. У відповіді на те наші літаки злетіли понад неприятельські лінії і мимо дуже сильного отягнення неприятельської артилерії знищили ся на 1400 м. та острівлю машинами карабінами неприятельську кінноту коло села Крікова, 40 верст на схід від Задочева.

На волинські школи

«Питова система».

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх зодій тим дорожчі і важливіші для української справи, конечні як найкорші і найбодильніші жертви.

Українці з 216 етапної компанії в Андрієві Польща 75 К (Дні): (зложили в короках): капр. Цимбала Теодор 15, цугсф. Тім Іосиф (Німець) 2-50, однор. капр. Чучман Ніколай 2, фрайт. Гуменюк Олекса 2, інф.: Боєчко Павло 2, Бурак Петро 2, Дерпак Іван 2, Клія Дмитро 2, Литвинка Михайл 2, Мокрій Ніколай 2, Палька Яков (Полік) 2, Саврук Андрій 2, Токар Михайл 2, Угорчак Іван 2, Шінделя Франц (Чех) 2, Шанайда Павло 2, Щикол Тимко 2, цугсф.: Гаврилюк Михайл 1, Коцький Ніколай 1, Лісовський Людвік (Поляк) 1, капр. Мокрій Іван 1, Татарин Михайл 1, фрайт. Весоловський Франц (Поляк) 1, інф.: Анарійчук Петро 1, Андrusyk Василь 1, Богнарашек Олекса 1, Дідух Тимко 1, Живачівський Мартин 1, Граб Матей (Поляк) 1, Колябінський Ніколай 1, Лапіхруш Дмитро 1, Леліш Ніколай 1, Лотоцький Іван 1, Никифорук Іван 1, Олекса Станіслав (Поляк) 1, Попель Ніколай 1, Решетало Іван, Саевич Василь 1, Сорчик Ніколай 1, Юркевич Ніколай 1, Баслянський Максим 0-65, Куяїв Петро 0-65, Олійник Іван 0-50, Бургарт Іван (Поляк) 0-40, Джумара Михайл 0-40, Олексин Михайл 0-40, Патарига Яцко 0-40, Токар Гнат 0-40, Турко Іван 0-40, Кліка Йосиф (Чех) 0-30, Сікорський Казимир (Поляк) 0-20—0, Павло Тимчак парох Соколівки 10 К: о. д-ра Василя Лабу полевого курата, о. Анатолія Базилевича етапова почта 251, Теодора Стефановича надпор. при 4 К. Т. Д., о. Івана Тимчука завідателя в Турю, о. Сильвестра Калинівича завідателя в Буську, — Драгомирецький Маркіян (Дн.) 5 К: д-ра Стефана Драгомирецького Торраса, Матія Лукаша поручи. 52 п. п., івана Камінського поручи. 55 п. п., Семена Миськови хорунж. 55 п. п., Івана Грабара Львів. — Др Ю. Олесницький 10 К: д-ра Гр. Гарматія ст. військового лікаря, Гр. Олесницького надпоручника, Ф. Балинського надпоручника, Зарівного надпоручника, Малецького надпоручника, провіантюри, приділеного до польського легіону професора укр. гімназії з Станіславово, всіх що вистали перенесені з найдальшого північного воєнного терену. — о. Володимир Гайдуківський 10 К: д-ра Івана Гайдуківського, Еміля (жена) 10 К, Нуса (дона) 5 К, Осип (син) 5 К, разом 35 К. — Громада Яжів старий зложила на Волинські школи 60 К: громаду Жадуже, Грушів і Вільшиця пов. Яворів. — Офіцери Української полку піхоти, полева почта ч. 26: обер-лейтенант д-р Мір, лейтенант. Машуский, д-р Омелян Паліїв, Василь Паліїв, Гринів, Карпюк, Фенр, Сиджіловський, Рожанковський, Каракаш — всі по 20 кор., разом 180 кор. і візантіано офіцерів Української піхоти. — Огаман УСС. д-р Никифор Гірняк 10 К: отаман УСС Михайл Галущинського, Теодора Рожанковського

ського, д-ра Михайла Волошину, Романа Дудинського і Василя Дудука. — Росик УСС, Богдан Гірняк 4 К товаришок: Анну Тарнавську (Розалію), Олюстю Загайкевичівну (Стрій), Уляну Старосольську (Ліни), і товариші: Роман Загайкевич і Богдана Весоловського (Стрій). — Марія Гірникова, Львів 10 К; Стефанію Гірнякову (Львів), Стефанію Гірнякову (Любачовиці), Лесю Гірниковою (Львів), і всіх отамані УСС. — Тов. кред. «Надежда» в Кричині 100 К: Ставроп. Інститут у Львові, Ризницю в Самборі, Бескид в Сяноші та «Русскую силу» в Лабовій. — Нат. Шопівна учіт. Балині доліш. 5 К: пп. Ольгу Петровівну учит. з Турки, Геню Петриківну з Бабини, Галю Клішівну з Слави, Ізяї Козака комісаря ц. к. дирек. зем. Емілю Гаврилюкову з Стільська. — Д-р М. Волошин, Львів 10 К: пп. отамана УСС Т. Рожанковського, автографів д-ра Гр. Куїва, а за б. Загайкевича, комісаря букою краєвого Відбулу Івана Корнич Ясеніцького і судію д-ра Романа Корнич Ясеніцького. — о. Омелян Гнатковський Стебник 5 К (Дн.); пп. Михайла Волошина сот. У. С. С. Львів, Ромуальда Думіна оберл. Львів, Романа Гіжовського оберл. Натан Унгер, Юліана Карпінського Ярослава і Костя Левицького бог. Стебник. — о. Ярослав Романецький в Мельничи 25 К: о. декана Івана Кузьмовича пароха в Лавочні, о. советника Євстихія Качмарського пароха в Славську, о. советника Михайла Рева ковича пароха у Волосянці, о. Дмитра Йосифовича на хоху в Хутари, о. Николая Левицького пароха в Елаві, — Михайло Мельник 10 К: Волод. Сенчину хорунжого у Відни, Осила Целевича поручника Л. I. В. Nr. 10, Андрія Бучака поручника при к. а. к. 15 см. Mörser Batterie 3/5, ів. Маріюка поручника при полку піх. 27, Адама Кошалівського хорунж. при L. I. В. Nr. 149, Сьмішко І., Люблин 15 К: п. Ст. Сьмішкову, п. Мих. Коссачівну (з «Діла»), п. Ст. Кордюка всіх зі Львова і п. Марію Лотоцьку учительку зі Стронянія. — Поліха Теодор надпоручник Евар. Njegusi 5 К (Дн.); Дионіза Буничинського, надпоручника п. Rodionovič Іліо Салагуба, Vpfl. Offizial Adelsberg, Степана Гайдука, хорунжого Feldp. 304, Володимира Бородисевича, надпоручника в Кастельнові, Володимира Коссара, поручника в Бруку. — Юрковська Олена в Яворі 3 К: Вл. Анджею Паніківну, учительку в Соколиках, Геню Кузьміківну, упр. школи в Яворі, Олексу Харкаліса, лейтенанта, пол. почта 408, Стефана Венгриновича ст. теол. Львів і Лівія Маркова, заст. уч. в Тарніві військ. — Грабович і Наталка 10 К (Дн.); Вл. Ярослава Кордасевича, надпоручника в Ковії, д-рову Ольгу Яцькову, Евгену Шухевичу, В. Вачинську, Н. Казанівську, всі з Камінки Струмилової. — о. Василь Дуда з Ольхівки 10 К (Дністер): о. Михайла Левицького пароха з Княжівського, п. Володимира Гелу управ. школи з Балич подорожних, о. Івана Ореста Проскуринського з Каменя, о. Івана Чикету з Щиєви і о. Мирослава Проскуринського з Лещівки: — Св. Шихайлі Кіт (Камінь) 20 К (Дністер); Петра Кіта поручника у Відни, Николу Алисікевича поручника в Ландестраю, о. Зенона Маркевича в Новіках, о. Семена Іванчука в Петранці, о. Павла Олійника в Гологорах, о. Тадея Занковича Ільницького в Калуші, Петра Гриничиного кадета в Стрию, о. Алексея Боднара в Ясенівцях, Антона Мусяновича директора нар. шк. в Камени, Семена Наливайка директора у Львові, Михайла Макуха десантника у Львові, П. Заліського, урядника при податк. уряд. з Золочеві, Лівія Яновича укінч. Богосл. в Хотині, Стефана Желіка начальника громади в Голігірках, Павла Кіта начальника громади в Трудовичах, П. Гурапіловського урядника при поліції у Львові, — о. Смулка Володимир, Слесь 10 К: о. Гука Михайла в Кінські, о. Тимкевича Александра в Юрівцях, о. Заворотюка Михайла в Ліщаві горішній, о. Левицького Теодора в Тиріві, о. Очабрука Омеляна в Глумчи, — о. Лотоцький А. 10 К (Дн.); о. Ігнатій Плешкевича Доброти, о. д-ра Гаврила Костельника Львів, Евгенію Лотоцьку Повіти. — Денис Стельмах, управитель школи в Хощені 10 К (Дн.) місто святотинні і новорічні жалії місцевій українській громаді і кліче місцеву укр. громаду та саме зробити. — Павлик Михайло, Feldp. 221 5 К: Теодора Прійму, поруч. Александра Заворотюка, Івана Мазая, Івана Матичака і Семка Шкреметка, — о. Редчук Гр. в Труханові 5 К: о. Андрія Дубицького пароха в Побущі, о. Володимира Сабата декан, пароха в Синевідському нижнім, п. Михайла Луцького в Ячині, п. Юлію Кальбову, п. Гната Бобанича-директора емер. в Славську нижнім.

Жертви просять ся посыпати до кred. тов. «Дністер» (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію «Діла» і відкликаючи.

НОВИНКИ.

Львів, 16 січня 1917.

— Письменники й поети в даний одержують від держави постійні річні пенсії. Держава дбає про них на рівні з своїми урядниками, уважаючи заповідливо, щоб вони мали можливість спокійно працювати. Тепер з приводу дорожнечі підвищено їм їх гажу. З літні побираючих гажу виймаємо більш відомі імена: Otto Runge і Свен Лянге отримали по 1000 К, Міхаліс і Гельге Роде по 1500 К, Карло Лярден і Іван Бізен по 2000 К. — Через забезпечене письменників література того малого народу розвивається дуже гарно. В часі сеї війни добилися також Поляки від Австро-Угорщини помочі для своїх творів.

— Увільнені рільничих машиністів з Німеччини доносять: На прошенні міністерства рільництва буде міністерство війни прияти і погоджувати внесені по 15, с. м. прошення о продовженні увільнення машиністів і пальчів від військової служби в цілі покінчения робіт коло молочного вібра. Такі прошення треба вносити до політичної влади, і-о інстанції.

— Із статистики Львова: З видаваного львівським магістратом «Статистичного місячника» за жовтень довідуємо ся, що в жовтні м. р. заключило подружі 150 осіб, з того 58 римо-католицького віросповідання, 22 греко-католицького, 1 протестантського і 69 Жидів. Уродин було в жовтні м. р. 277, а саме: 114 хлопців і 135 дівчат. Живо народжених правесніх дітей було 195, неправесніх 26, неживо народжених правесніх 11, неправесніх 18. Померло в жовтні загалом 291 осіб, в тім 126 мужчин, 165 жінок. Найбільше осіб померло на грудну туберкульозу, бо 55, на старече знесилене 32, запалені легких 32, недуги серця 31 і т. д. Найбільше осіб померло у віці 50—60 літ, бо 45. На пошестні недуги нездужало: на шкарлатину 45 осіб, на дифтерію 28, на віспу 66, черевний 29, червінку 23. Водопроводами доправлено до міста 7,261,613 гектолітрів води. Електричний трамвай перевіз в жовтні 2,659,902 осіб (в тім самім часі 1915 р. 1,654,154 особи). Прихід за карти ізді виносив 325,411 кор.

— Про сенсаційну причину смерті вп. Ортінського доносять «Wiek Nowy». Подає він, нібито до українських духовних сфер мала наспіті тепер в Америці відомість, що еп. Ортінський помер від рани, яку задав йому вистрілом в револьвера Павло Крат. Крат мав дискутувати з еп. Ортінським, в справі «незалежності Української церкви» і в дискусії вистрілити до єпископа. Подіючи сю так само сенсаційну як неправдоподібну відомість польського дневника, додаємо, що в американських українських газетах з часу смерті еп. Ортінського не було навіть найменшого напітку на щось подібного та що українські духовні сфери, на які покликують ся польський дневник, нічого подібного не анають. От, захотіло ся польському дневникові чомусь (чи не тому, що на конференції Української Парламентарної Репрезентації в президентом міністри ваговорено про український університет?) пригадати «zazwisko oñawioneego z krwawych rozbuchów na wszechnicy naszej akademii ukraїnskiej», — тай винуватив таку американську сенсацію.

— В справі відремлення Галичини, після комунікату розісланого до польських дневників торговельною Палатою у Львові, ведуться в секретаріаті тої палати потрібні приготовлення: збирати ся матеріали, робити ся студії в цілі устійнення економічних основ відремлення. Дня 15. с. м. відбула ся в Кракові спільна конференція всіх галицьких торговельних Палат в справі відремлення Галичини, а дня 20. с. м. візьмуть їх представники участь в засіданні господарського підкомітету польського кола.

— Авіаційний поїт на V. війську позичку. Кінцевий вислід субскрипції на V. війську позичку в громадах львівського повіту виносить дос 3,945 300 К.

— Адв. д-р Микола Шухевич, вивезений своєму часу Росіянами зі Львова, перенесений з кінцем мин. року в Климіно Синайської губернії.

— Громада Суїнів зложила в часі Різдвяних Свят на кояді 80 корон. З цього вислано 20 корон на оселі для укр. інвалідів в Ноїм Санчи, 20 корон на волинські школи, 20 корон на школу ім. Гринченка у Львові і 20 кор. на укр. гімназію в Долині.

— Данські гості у Львові. Польські дневники доносять: В неділю прибули до Львова представники данського комітету помочі для Польщі пп. Гасдорф і Андерсен, щоб передати львівські делегації польського Начального Комітету Народового дарунок Данії для польських жертв війни у східній Галичині у виді одягу і товщів. Гості приймав у себе гр. Пінінський і архієпископ Вільчевський. В понеділок поповніли відвідані данськими гостями до Турки, щоб відсвідати одну з польських околиць найбільше наївщих війною.

— Землетрясение на Формозі. До «Localanzeiger-a» доносять з Коненгаги: Після депеш з Токіо було сильне землетрясение на Формозі. Завалило ся більше, як 1000 домів, згинуло близко 3000 сіб.

— О. Микола Левицький зібрав на вародині, щілі в часі різдвяних свят від парохіян села Оброшин і Бартатів 215 К 76 сот., з цього віддано на фонд інвалідів УСС 50 К, фонд мітр. Шептицького 50 К, Укр. захоронки у Львові 50 К, Волинські школи 25 К, моральну поміч для дітей виселенців 25 К, школу ім. Гринченка у Львові 15-76 К.

ОПОВІСТКИ.

— Устав церковний на рік 1917 вже появився і є до набуття: у Львові — книгарни тов. ім. Шевченка, — Доставі в Перемишлі, — Доставі в Самборі-Ризници і в Дрогобичі Народній Торгові.

— З львівського «Бояна». Проба мішаного ходу буде в середу, 17. с. м., в год. 6½ вечором, в малій сали муз. тов. ім. Лисенка вул. Шашкевича ч. 5. З огляду на близький речинець концерту просить ся всіх членів і очохів співаків о численній участь

— Кружок У. П. тов. ім. Короля Данила удається дні 20. січня с. р. в суботу о 5 годин ввечером про співучасти муз. кружка під управою о. проф. Туркевича в сали музичного товариства ім. М. Лисенка вул. Шашкевича «Святочний Вечір».

Народні стипендії.

Прага, 7. січня 1917.

Комітет помочі для шкільної молодіжи в Празі задумав розширити круг свого ділания. На наш поклик: «Нарід сам собі» пасплив такі одушевлені заяві і щедрі дари на українську бурсу і школу в Празі, що ми врадили віддавати одну частину складаного гроша на стипендії для нашої університетської молодіжи.

Не думи, великі магнати, допомагають нам в задуманім спасенім ділам, — іх бо єже нема між нами, — а бідний народ складає і складатиме свої вдовині лепти на святе діло, тому називамо наші стипендії «народними». Се ім'я має пригадувати стипендистови, що він син, зочвого, але серцем богатого українського народу, і, побираючи народну стипендію, сам стипендист вложив на себе святий обовязок віддати всім чому є відповідь тому народові. А віддати ся він тим, що не змірнє даного йому гроша і свого таланту, а як найпильнішою працею спасати себе з темряви і рабства, що міг колись і других своїх земляків спасати не словами, а ділами.

Хто сіє з слізами, той збере з піснями. каже псаломпівець. Наш поневолений народ сіє-засіває свої ниви слізами і проливає кров свою, не тільки за державу, але і за свою волю, тай має сильну віру, що слова псаломпівця справдяють ся: що молоде покоління з піснями збирати-ме добро живо. Стипендисти наші мають також бути сіячами, а потім і женичами будучого золотоколосого життя: просвіти, волі і щасливої долі народу.

Поки що оголошує наш комітет конкурс на першу народну стипендію в квоті 500 К. і надіється ся, що широрадні земляки допоможуть своїми датками чим скоріше ще й більше таких стипендій утворити. Просимо і кличмо: Нарід сам собі!

О стипендію можуть старатися слухачі університету або техніки і хто скінчив з відзнакою гімназію або реальну школу. Хто удається ся чести бути «народним стипендистом», тому буде комітет виплачувати стипендію місцевими ратами з гори через шість місяців науки, се б то: до кінця літнього семестра 1917 р. Стипендист обовязаний при кінці семестра предложить комітетові виказ успіхів своєї науки і долучити свідоцтва. Хто не сповів того обовязку, тратить надію на підмогу в будучім році, коли комітет мати же на се фонди. — Кандидати стараючися о стипендію мають предложить комітетові: свої шкільні і університетські свідоцтва, коротке описане обставин теперішнього свого життя і побуту та доказливи адресу.

Подана треба прислати до кінця січня с. р. під адресою: Hofrat Dr. Iwan Puhuj, Smichow-Ferdinandstrasse 9. У кого із шан. жертводавців буде ласка громадо збирати датки між своїми знакомими, тому пришлемо на його бажане посвідки на чекове конто гофрати Пулью 135.346. На відтінок посвідки: «Buchungsschein» просимо зазначити, скілько на стипендії і скілько на бурсі. Просимо також подати нам чіткий список жертводавців. Також Добродійкам і Добродіям бурси в Празі вишли чекові посвідки для їх пінгутку. Хто не дістане, того просимо звістити нас.

Комітет помочі для української молодіжи в Празі.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 16. січня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група війск Макензена: Вчера пополудні руців неприятель наперед великими силами зі свого становища на промістку Намольова над Серетом. Його наступ аломився в огні німецької артилерії. Вечером всіх він на поодиноких місцях вдерти ся до наших ровів, але його відханено безповоротно протиступом.

Фронт війск генерала-полковника архікняза Йосифа: Між долинами рік Касину і Сушіта Росіянин і Румуни йшли сильними наступами проти становищ бойової групи центрального маршала поручника фон Руїа. Іх відмінно відмінно а на одній з гір на південні від Касину протиступом. Неприятель полишив в наших руках 2 офіцієрів і 200 жовнірів. Біля тунелю в Мештіканштіці і к. стежкі відмінно дійшли через неприятельську охоронну лінію аж до головного становища роїського і привели 20 бранців.

Фронт кн. Левопольда Баварського: Не було важливих подій.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

На фронті Красу удержув ся діяльність артилерії.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Не було зміни.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Геффер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 16. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Пробу французьких відмінно вдерти ся до наших становищ коло Beauvoisines на південні від Roye відмінно залога ровів. Впрочому обосторонна боява діяльність з важком значкою місцями діяльності артилерії держала ся в середніх межах.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Баварського: Не стало ся нічого важкого.

Фронт війск генерала полковника архікняза Йосифа: Також і вчера неприятельські наступи між Касину і долиною Сушіти були зовсім безуспішні. Румунське військо, яке в одній місці вдерло ся до нашого становища, вінкто нагад зовсім протиступом, при чим положено 2 офіцієрів і 200 жовнірів.

Фронт Макензена: Після загального артилерійського приготовлення по обох сторонах Фундевіл сильні російські маси рушни до наступу. У віддаленість кількасот метрів від наших становищ філії війска, що йшло до приступу, ало-мано нашим завірним огнем. В нових наступах вечером слабі неприятельські відмінно дістали ся до наших ровів, але іх сейчас відмінно нагад. Втрати неприятеля є велики.

Фронт македонський: Положене не змінило ся.

Перший ген. кватирмайстер Людендорф.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

які зложили в місцях: вересні, жовтні, падо-листі і грудні 1916 р. на потреби Українських Січових Стрільців на руки Комісаріату У. С. С. у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. I. поверх, слі-дуючі ВП. Добролі.

(Далі.)

На фонд інвалідів У. С. С. зложили в коронах і сотиках:

Марія Шевчук, Анна Шевчук, Луція Поп-хілка, Анна Попхілка, Юлія Сторож, Єлизавета Хома, Домініка Ясиновська, Марія Богайчук, Марія Куса, Фотіна Штирбівська, Палана Сорока-та — по 4—. Михалина Шлігель, Анна Пелешата, Навална Мазур, Катерина Коруна, Юстина Красінська і Анна Кундель по 2—. Михайло Гаврилік ополченець 5—. Урядники Україні на почті у Львові 20—. Михайло Бурка у Львові 10—. Мединська у Львові 10—. о. Теодор Савула парох в Дмитровичах 27—. о. Михайло Дуркот парох в Болозові горішнім 45—. Др. Т. Соневицький Старий Самбір 50—. II. рік п. к. Учит. Жіночого Семінара у Львові 3—. IX. А 3—?

(Далі буде.)

На У. С. С.

зложили в Скарбі Боскої Управи У. С. С. у Відні в коронах і сотиках:

Тучапська Руза школлярка — 20, Клішун Настя школляр — 20, Хмелецький Василь школляр — 20, Олексішин Іван школляр — 70, Сирпатка Настя школляр — 40, Верещків Василь школляр — 30, Лискович Михайло школляр — 30, Бораковський Дмитро — 23, Мельник Михайло школляр 1—, Наум Василь школляр — 20, Домбровська Марія школляр — 60, Домбровський Ілько школляр — 40, Дурда Стефан школляр — 30, Тучаський Василь школляр — 40, Гульчевська Марія школлярка — 20, Грушчин Руза школлярка — 60, Тучапська Кася школлярка — 60, Турега Марія школлярка — 40, Приймич Настя школлярка — 20, Ленюк Анна школлярка — 40, о. І. Михайлів Ворошил з акафісту 32-40, Громада Жулин — 75. IX. В-?

(Далі буде.)

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знати би, де перебуває Лука Заходний в Баричі. поїйті Бучач, зголіть ласкаво подати його місце побуту на адресу Zofia Zachodnia Gorzycze, р. Zbydowice wiat Tarnobrzeg. 55 2-2

Іллесовський Карло, 35 л. вік. пошукує жінку Стефану Клесовську із Буркасівки пок. Підгайці і Прокопа Козака, наїм. жандарм. в Голіч та просить о поданні згадок про них на адресу: др В. Бауманський — Львів Супільського 19. 55 2-3

Іван Салинський к. к. Lit. Init. Вівін 4 шукав місце і двоє дітей Марії і Анастасії в Коромані. Томаш. Хто знати би місце їх побуту, зголіть ласкаво подати. 48 3-3

Оголосження.

Дан Іспитовані в добре голосом — потрібні сесії час. Услуги користі. Безкоштовно — зважи на це — Г. квт. Уряд парохіальний в Мизинку п. Мушине. 57 1-3

Без операції радикальна пом'ч для найбільш застарілих і низькооплечніших терпінь про-пуклини. — Прошу жадати ново виданою блощуркою даром і оплати від спеціаліста "Іат-тозіанічних баняжів" на прозулку М. ФРАЙІХА, Львів, вул. Городецька 35, у власнім домі 54 3-3

ОСЕЛІ — для інвалідів У. С. С. — **Маківка** сточарниця — заробітство Товариство — Хто уважає своїм обезпеком причинити ся до облек-шення імені імені дому наших геро-імміграції, — сей виступить — в члені — **МАКІВКА** безповорот-но на удачі десантів корон і на високе одну корону. — Прай-маско також дрібні одразові жерти. — Гроші пла-меніть посилати на адресу: Товариство **МАКІВКА** в Новім Свічи. 55 7-10

Відрізаний дінник (блідо-чорний)

КАЛЕНДАР на рік 1917.

Ціна К 1-20, а пересилка К 1-30 (5 шт. К 4-10, 10 шт. 12-50), висклад по наділлю готовим.

А. Опішн, Львів, Каденція 4. 13-7-28

ПРЕГАРНІ КНИЖКИ

о ПОЛОВИНУ ДЕШЕВШЕ

всі вичислені книжки коштують тільки

10 КОРОН.

В. СТ. РЕЙМОНТ: Мужики.

Авториз. перекл. із польськ. М. Павліка:	
Часть I. Осінь	2-
Часть II. Зима	2-
Часть III. Весна	2-40
Часть IV. Літо	2-

ВОЛОДИМИР Б.: Латачки, опов. 1-

В. Г. ЗЕЛІГЕР: Синя флота, світова повість. Части I. II. Переклав М. Лозинський 6-

М. Коцбинський: Листи до Водо-димира Гнатюка 1-50

А-Р. КРІСТЕНЗЕН: З фільософії по-літики переклав др М. Лозинський 1-80

Б. бр. НОЛЬДЕ: Автономія України в історичного погляду. В передм. і з передм. М. Залізняка 1-40

Rossica* розвідки й статті 1-60

М. ГІЙО: Проблеми сучасної естетики. З франц. мови переклав др Щурат 1-60

ЛЕОНІД АНДРЕЄВ: Семеро повішених переклав В. Сімович 1-

Наші християнські суспільні 50

А. ФРАНС: Боги жаждуть крові 2-

Замовляти: „ДІЛО“ Львів, Ринок 10.

ПОРТО 80 сот., на Feldpost-к 150.

Українські молитви:

I. „Хвалите Господа з Небес“ гарного формату, зміш 750 сторін друку, з найновішим молитвеником в чистій народній мові.

Зміст молитвеника: Щоденні молитви ранішні і вечірні. Найважніші пісні з вечірні і утрені. Літургія св. Іоана Золотоустого. Образець Тайни показання. Молитви перед і по сповіді, перед і по Причастю. Молитви на час Великого посту і на більші свята. Акафисти, троцарі кондаки воскресні, щоденні і на більші свята. Найбільша збірка віяд і церковних пісень. Пасхальна тиблиця.

Молитвеник друкований гарнім членкою на блідо-травневі папері коштує:

1) В переплеті з плюшу або шкіри зі золоченими берегами і футером К 9-00. 2) В переплеті в полотно з мармуровими берегами К 4-00. V. Г.

II. **Малий молитвеник** народною мовою, малого додідного формату. Оправлений цілій в полотно з витиска-ми і корона.

Молитвеники можна дістати за по-передним наділанем грошей: в Канцелярії Товариства „Прогресія“ у Львові, Ри-нек ч. 10. До замовлень доплачується ся 45 сот. на пересилку поштову.